

2020/2260(INI)

28.4.2021

YTTRANDE

från fiskeriutskottet

till utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet
och utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling

över från jord till bord-strategin för ett rättvisare, hälsosammare och
miljövänligare livsmedelssystem
(2020/2260(INI))

Föredragande av yttrande: Izaskun Bilbao Barandica

PA_NonLeg

FÖRSLAG

Fiskeriutskottet uppmanar utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling att som ansvariga utskott infoga följande förslag i det förslag till resolution som antas:

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 20 maj 2020 *Från jord till bord-strategin för ett rättvisare, hälsosammare och miljövänligare livsmedelssystem* (COM(2020)0381),
- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 1224/2009, och om ändring av rådets förordningar (EG) nr 768/2005, (EG) nr 1967/2006 och (EG) nr 1005/2008 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1139 vad gäller fiskerikontroll (COM(2018)0368),
- med beaktande av kommissionens förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG vad gäller mervärdesskattesatser (COM(2018)0020),
- med beaktande av kommissionens utkast till initiativ om en beredningsplan för att trygga livsmedelstillgången och livsmedelsförsörjningen i enlighet med den föreslagna strategin från jord till bord och från hav till bord inom ramen för den europeiska gröna given, särskilt dess åtagande att bygga vidare på erfarenheterna från tidigare kriser, inbegripet den pågående covid-19-pandemin,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 20 maj 2020 *EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030: Ge naturen större plats i våra liv* (COM(2020)0380),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (ramdirektivet om en marin strategi)¹,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs²,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel³,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken⁴,

¹ EUT L 164, 25.6.2008, s. 19.

² EUT L 343, 22.12.2009, s. 1.

³ EUT L 343, 14.12.2012, s. 1.

⁴ EUT L 354, 28.12.2013, s. 22.

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter⁵,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/89/EU av den 23 juli 2014 om upprättandet av en ram för havsplanering⁶,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 19 oktober 2020 om från jord till bord-strategin,
- med beaktande av det vetenskapliga yttrandet nr 3/2017 från högnivågruppen av vetenskapliga rådgivare för kommissionens mekanism för vetenskaplig rådgivning med titeln *Food from the Oceans: How can more food and biomass be obtained from the oceans in a way that does not deprive future generations of their benefits?*,
- med beaktande av sin resolution av den 12 maj 2016 om spårbarhet av fiskeri- och vattenbruksprodukter i restauranger och detaljhandel⁷,
- med beaktande av sin resolution av den 30 maj 2018 om genomförande av kontrollåtgärder för fastställande av fiskeriprodukters överensstämmelse med kriterier för tillträde till EU-marknaden⁸,
- med beaktande av sin resolution av den 29 maj 2018 om optimering av värdekedjan i fiskenäringen i EU⁹,
- med beaktande av sin ståndpunkt vid första behandlingen den 4 april 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om Europeiska havs- och fiskerifonden och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014¹⁰,
- med beaktande av sin resolution av den 15 januari 2020 om den europeiska gröna given¹¹,
- med beaktande av sin resolution av den 25 november 2020 om en ny industristrategi för EU¹², och av följande skäl:
 - A. Från jord till bord-strategins syfte är att bidra till den europeiska klimatförändringsagendan, skydda miljön, säkerställa produkters ställning i värdekedjan och uppmuntra konsumtion av hållbara och hälsosamma livsmedel.
 - B. Fiskeri- och vattenbrukssektorerna är en integrerad del av EU:s livsmedelssystem, vars motståndskraft och hållbara utveckling är beroende av europeiska fiskares och

⁵ EUT L 354, 28.12.2013, s. 1.

⁶ EUT L 257, 28.8.2014, s. 135.

⁷ EUT C 76, 28.2.2018, s. 40.

⁸ EUT C 76, 9.3.2020, s. 54.

⁹ EUT C 76, 9.3.2020, s. 2.

¹⁰ Antagna texter, P8_TA(2019)0343.

¹¹ Antagna texter, P9_TA(2020)0005.

¹² Antagna texter, P9_TA(2020)0321.

fiskodlares arbete och bidrag, eftersom de spelar en central roll när det gäller att stödja den miljömässiga, ekonomiska och sociala dimensionen i kust- och ösamhällen och i många inlandssamhällen.

- C. Den hälsokris utan motstycke som covid-19-pandemin har gett upphov till kommer att få återverkningar på handeln och marknaden, och har varit ett allvarligt slag mot fiskare i hela Europa. Trots hälsoriskerna och det låga priset på fisk har de europeiska fiskarna fortsatt att arbeta och utmärkt sig som nyckelarbetskraft, och krisen har visat hur viktigt det är med fiske och vattenbruk för att garantera tillgång till livsmedel. EU har vidtagit åtgärder på kort sikt, såsom mer flexibel tillgång till Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF) och godkännande av statligt stöd, tillsammans med mer långsiktigt stöd i enlighet med EU:s återhämtningsplan. Kommissionens avsikt att lägga fram en beredningsplan för att trygga livsmedelstillgången och livsmedelsförsörjningen i hela EU under kristider välkomnas.
- D. Konkurrensregler och regler för den sociala ekonomin inom ramen för den samlade marknadsordningen, vars principer härrör från 1970, måste genomdrivas och dess ram med särskilda program och finansiella instrument uppdateras, för att ge egenföretagare inom det småskaliga fisket icke-diskriminerande tillträde till marknaden, i syfte att stärka deras organisationer, som skapar ett betydande socialt värde genom att effektivt koncentrera saluföringen av deras produkter. Sådana egenföretagare uteslöts från covid-stöd enligt förordning (EU) nr 2020/560¹³, trots att de visade sig vara mycket viktiga för samhället under pandemin och som en viktig sektor i EU:s livsmedelssystem utsattes för hälsorisker och prissänkningar på grund av hotell-, restaurang- och cateringsektorns nedstängning.
- E. Medlemsstaterna har olika traditioner och sedvänjor när det gäller kost och användning av tillgängliga biologiska resurser, inklusive fisk, skaldjur och blötdjur. Detta bör beaktas när man utarbetar politik, rekommendationer och strategier som påverkar ekonomiskt viktiga eller traditionellt använda fiskarter och andra produkter inom fiskeri- och vattenbrukssektorn.
- F. Överfiske och bifångster av känsliga havslevande arter resulterar i en försämring av marina och kustnära ekosystem och leder till förlust av biologisk mångfald.
- G. Trots att EU:s fiskeri-, vattenbruks- och beredningssektorer följer de högsta standarderna gällande marknadsföring, miljö, hållbarhet och sociala frågor behövs det åtgärder för översyn och godkännande, för att säkerställa miljömässig och social hållbarhet i hela värdekedjan, även när det gäller arbetstagarrättigheter samt djurs hälsa och välbefinnande. Dessa sektorer tillhandahåller högkvalitativa fisk- och skaldjursprodukter och spelar en avgörande roll för livsmedelstryggheten och befolkningens näringsmässiga välbefinnande. Det är därför ytterst viktigt att bedöma fiskeri- och vattenbrukssektorernas ställning på den inre marknaden och importen av deras produkter, för att uppnå en fiskerimodell som återspeglar balansen mellan de tre centrala dimensionerna (den miljömässiga, den sociala och den ekonomiska) som föreslås i FN:s Agenda 2030 för hållbar utveckling och dess 17 mål för hållbar

¹³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/560 av den 23 april 2020 om ändring av förordningarna (EU) nr 508/2014 och (EU) nr 1379/2013 vad gäller särskilda åtgärder för att lindra effekterna av covid-19-utbrottet inom fiskeri- och vattenbrukssektorn (EUT L 130 24.4.2020, s. 1).

utveckling.

- H. De mycket höga handelsnormerna i EU, däribland miljö- och hållbarhetsnormer och sociala normer, gäller endast för 75 % av landningarna i EU och för mindre än 10 % av importen (eftersom filéer och fryst fisk är undantagna), vilket leder till att ett stort antal importerade produkter inte uppfyller de stränga normer och standarder som den EU-baserade sektorn måste följa, och skapar ojämlika konkurrensvillkor och en konkurrensnackdel för EU:s producenter.
- I. Den överdrivna användningen av bekämpningsmedel inom jordbruket har negativa effekter även för vattenlevande växter och djur.
- J. Fiskarorganisationer, såsom fiskargillen, är nyckelaktörer i vissa medlemsstaters livsmedelssystem, där de verkar som ideella offentligrättsliga enheter och enheter i den sociala ekonomin, och företräder fiskerisektorn och samarbetar med den offentliga förvaltningen samt utför uppgifter av allmänt intresse till förmån för havsfiske och arbetstagare inom fiskerisektorn. De utför även affärsuppgifter, saluför produkter och tillhandahåller rådgivnings- och förvaltningstjänster.
- K. I sin rapport från 2020 om situationen för världens fiske och vattenbruk erkänner FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation fiskets nyckelroll för den globala livsmedelstryggheten, samtidigt som den erinrar om att det största hotet mot dess bidrag är överfiske, och att ett hållbart utnyttjande av fiskbestånden kan öka fiskets produktivitet.
- L. För att minska matsvinnet måste logistiken och infrastrukturen i värdekedjan förbättras så att användningen av alla fångster och livsmedelssystem optimeras.
- M. Det behövs ett helhetsgrepp på de olika EU-strategier och politiker som är kopplade till strategin från jord till bord.
- N. Den allmänna koncentrationen på marknaden och de stora detaljhandlarnas tendens att ingå avtal som ibland är orättvisa mot primärproducenterna har en negativ inverkan på småskaligt fiske.
- O. Den gemensamma fiskeripolitikens mål är bland annat att förse EU-marknaden med livsmedel med högt näringsvärde, minska EU-marknadens beroende av livsmedelsimport och se till att livsmedel når fram till konsumenterna till överkomliga priser. Den pågående pandemin har gjort det ännu tydligare att EU måste kunna garantera sina medborgare en tryggad livsmedelsförsörjning och minska sitt beroende av livsmedelsimport från tredjeländer.
- P. Fiskeri- och vattenbruksprodukter är en viktig proteinkälla och en viktig del av en hälsosam kost. Mer än hälften av unionens vuxna är överviktiga, vilket bidrar till den höga förekomsten av kostrelaterade sjukdomar såsom hjärt- och kärlsjukdomar och ökade hälso- och sjukvårdskostnader. Konsumtionen av fisk och vattenbruksprodukter i EU varierar kraftigt mellan medlemsstaterna.
- Q. Jämfört med andra animaliska proteiner har viltfångad fisk den minsta miljöpåverkan eftersom den lever i naturen och dess produktion inte kräver någon användning av

mark, artificiell utfodring, vattenförsörjning eller antibiotika eller bekämpningsmedel, och utgör därför det perfekta alternativet till animaliska proteiner när det gäller livsmedelstrygghet och klimatskydd.

- R. Fiskare hanterar alla typer av marint avfall genom att fiska efter marint skräp – antingen aktivt eller passivt – och genom att hjälpa till med att samla upp skräp från andra fartyg, vilket bidrar till att förbättra den marina miljön och sektorns hållbarhet.
- S. Fiskarnas arbete och de pågående insatserna för att genomföra den gemensamma fiskeripolitiken har lett till förbättringar av EU:s fiskbestånd och gett andra positiva resultat genom en effektiv, vetenskapligt baserad fiskeriförvaltning som är inriktad på hållbarhet, ansvarsfullt fiske och minimering av det kommersiella fiskets inverkan på ekosystemen, och bygger på ambitiösa, internationellt överenskomna förvaltningsmål. Det kvarstår fortfarande miljöparametrar som behöver förbättras genom ytterligare insatser.
- T. Fiskerisektorn har under lång tid bidragit till att förse de europeiska konsumenterna med produkter av hög kvalitet som uppfyller höga standarder för nutrition och livsmedelssäkerhet, och är nu världsledande när det gäller hållbarhet.
- U. Förbrukningen av bränsle och koldioxidutsläppen från fisket minskade med 18 % mellan 2009 och 2018. Även om energieffektiviteten i EU:s fiskeflotta – ton fisk per liter bränsle – har ökat under årens lopp tack vare anpassning av ny teknik och förbättringar i fiskbestånden, kommer fisket fortfarande att ställas inför svårigheter på grund av klimatförändringarna, som det är ett offer för snarare än en orsak till, och vilket framgår av de många naturfenomen som har ökat vattentemperaturen och som kommer att fortsätta att ha en mycket negativ inverkan på sektorns lönsamhet.
- V. I enlighet med förordning (EU) nr 1379/2013 om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter är det viktigt att konsumenterna genom marknadsförings- och utbildningskampanjer informeras om nyttan med att äta fisk och om mångfalden av tillgängliga fiskarter samt om vikten av att förstå den information som finns på märkningen. Information om fiskeriprodukters ursprungsland och spårbarhet ligger klart i EU-konsumenternas intresse, men den befintliga EU-lagstiftningen förutsätter inte att ursprunget för färdigberedda eller konserverade produkter anges, trots att detta är obligatoriskt för fångstsektorn. Information om spårbarhet och hållbar produktion går därför förlorad i värdekedjan för livsmedel.
- 1. Europaparlamentet betonar att den gemensamma fiskeripolitiken och ett fungerande system för förvaltning av Europas hav är en integrerad del av EU:s livsmedelssystem och leveranskedja, vilka samverkar nära med de europeiska hälso- och miljöpelarna som är centrala i strategin från jord till bord. Parlamentet uttrycker sin stora besvikelse över att fiskeri- och vattenbrukssektorn har så svag synlighet och dess brist på ambition när det gäller sektorns bidrag till och potential i strategin från jord till bord. Parlamentet betonar att denna brist på ambition gör det svårare för unionen att uppnå målen i den europeiska gröna given och varnar för att den kommer att leda till färre möjligheter och lägre inkomster för EU:s fiskare, vattenbruksproducenter och arbetstagare i fisk- och skaldjurskedjan. Parlamentet begär att strategin utvidgas, så att den omfattar en strategi från jord till bord och från hav till bord, och att den officiellt ska döpas om till en

”strategi från jord till bord och från hav till bord för ett rättvisare, hälsosammare och miljövänligare livsmedelssystem”.

2. Europaparlamentet betonar att den nuvarande strategin bör integreras med en övergripande strategi för fisket som beaktar den viktigaste EU-lagstiftningen på området och mot bakgrund av strategins mål, med vederbörlig hänsyn till de tre pelarna för hållbar utveckling – social, ekonomisk och miljömässig – för att se till att det framtida livsmedelssystemet är rättvisare, hälsosammare och mer miljövänligt. Parlamentet uppmanar kommissionen att ta vederbörlig hänsyn till fiskeri- och vattenbrukssektorns särdrag i alla framtida lagstiftningsförslag, strategier eller riktlinjer som den kan komma att utarbeta till följd av strategin och att fylla luckorna med lämpliga ytterligare initiativ.
3. Europaparlamentet betonar vikten av att säkerställa samordning och ömsesidigt stöd mellan alla initiativ inom ramen för den gröna given och mellan unionens och medlemsstaternas mål när det gäller bland annat livsmedelstrygghet, klimatförändringar, marina naturresurser och hållbar fiskeriförvaltning.
4. Europaparlamentet konstaterar att fiskerisektorn är ett av de mest effektiva och klimatsmarta systemen som säkerställer hälsosamma och hållbara livsmedel och samtidigt garanterar en värdig tillvaro för fiskare i EU.
5. Europaparlamentet välkomnar kommissionens erkännande av nyckelarbetskraften under covid-19-pandemin. Parlamentet betonar att även fiskeriarbetare, inte endast arbetstagare inom den jordbruksbaserade livsmedelssektorn, omfattas av denna kategori. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att öka sina ansträngningar för att förbättra de europeiska fiskarnas ställning i värdekedjan genom att förbättra hälsa och säkerhet på arbetsplatsen, garantera dem en skälig lön och skydda deras fria rörlighet, särskilt i kristider.
6. Europaparlamentet understryker det nära sambandet mellan fiskeverksamheten och bevarandet av den biologiska mångfalden och framhåller den negativa inverkan som ohållbart fiske har på den biologiska mångfalden. Parlamentet betonar dock att endast hållbart fiske kan begränsa de negativa effekterna för arter, livsmiljöer och ekosystem samt konsekvenserna av klimatförändringarna.
7. Europaparlamentet betonar att för att man ska kunna uppnå strategins mål fullständigt och effektivt krävs det en omfattande preliminär socioekonomisk konsekvensbedömning, som tar hänsyn till alla tänkbara återverkningar av de föreslagna åtgärderna på EU:s kustsamhällen och på produktiviteten och konkurrenskraften inom EU:s fiske. Parlamentet betonar dessutom att övergången till en hållbar produktions- och konsumtionsmodell bör ske gradvis och på ett sätt som står i proportion till den europeiska fiskeindustrins kapacitet.
8. Europaparlamentet betonar att man vid införlivandet av rättvisa och godtagbara principer mycket ofta riskerar att skapa betungande och överdrivna metoder som är svåra att tillämpa för fiskare, utan att de mål som fastställs i dessa principer verkligen uppnås. Parlamentet betonar därför att strategins förslag inte får innebära alltför stora ekonomiska eller byråkratiska bördor för aktörer inom fiskerisektorn.

9. Europaparlamentet instämmer med kommissionen om behovet av att se till att de centrala principerna i den europeiska pelaren för sociala rättigheter respekteras, särskilt när det gäller arbetstagare med otrygga, säsongbundna och odeklarerade anställningar. Parlamentet betonar därför att man vid utarbetandet av lagstiftningsinitiativ för att uppnå strategins mål bör vidta konkreta åtgärder för att tillgodose detta behov, genom ökat samarbete med EU:s organ för social dialog, såsom EU:s branschvisa dialogkommitté för havsfiske.
10. Europaparlamentet betonar att man bör gynna en hälsosam och hållbar kosthållning som en del av strategin och att EU:s klimatförändringsstrategi bör gynna konsumtionen av EU:s fiskeri- och vattenbruksprodukter, eftersom de utgör en viktig källa till protein och har ett lågt koldioxidavtryck, och är en avgörande del av en hälsosam kost. Man bör även framhäva värdet av fiskarnas och kvinnornas arbete inom denna sektor samt vattenbrukets betydelse. Parlamentet påminner om den potential som hållbart vattenbruk och fiske har när det gäller att skapa miljövänliga arbetstillfällen, och att den ekologiska omställningen av livsmedelssystemen i allmänhet, och fisket i synnerhet, bör ske på ett sätt som säkerställer en rättvis inkomst för fiskerisektorn, stärker dess ställning i värdekedjan genom att uppmuntra till att bilda grupperingar i gillen, kooperativ, föreningar eller andra organisationer och genom lämplig övervakning inom ramen för direktiv (EU) 2019/633 om otillbörliga handelsmetoder¹⁴.
11. Europaparlamentet understryker fiskets låga miljöpåverkan i vissa avseenden och sektorns hälsosamma livsmedelsproduktion, eftersom den inte omfattar artificiell uppfödning, antibiotika, gödningsmedel eller kemiska bekämpningsmedel. Parlamentet framhåller att konsumtion av fisk, tack vare sina hälsofrämjande egenskaper för hjärtat, har stor potential när det gäller att hantera folkhälsokrisen i Europa, med tanke på den höga förekomsten av kostrelaterade sjukdomar, såsom hjärt- och kärlsjukdomar.
12. Europaparlamentet konstaterar att den gemensamma fiskeripolitiken är den nuvarande rättsliga ramen för fisket, som syftar till att tillhandahålla sunda havsbaserade livsmedel i enlighet med hållbara, sociala, ekonomiska och miljömässiga principer för fiskeriförvaltningen, säkerställa ett hållbart utnyttjande av marina levande resurser och återställa och bevara populationerna av de arter som fångas över nivåer som kan garantera maximalt hållbart uttag samt säkerställa fiskeverksamhetens lönsamhet.
13. Europaparlamentet betonar den viktiga roll som kvinnor spelar när det gäller att bereda, främja och saluföra fångad fisk.
14. Europaparlamentet betonar att den pågående pandemin har visat att EU behöver förbättra och skydda livsmedelstryggheten och livsmedelssuveräniteten för att minska sitt beroende av livsmedelsimport från tredjeländer. Parlamentet stöder utarbetandet av en beredskapsplan för att säkerställa EU:s livsmedelsförsörjning och livsmedelstrygghet i händelse av framtida kriser. Parlamentet påminner om målet för den gemensamma fiskeripolitiken att bidra till att trygga försörjningen av unionsmarknaden med livsmedel med ett högt näringsvärde och till att minska unionens beroende av livsmedelsimport. Parlamentet betonar i detta sammanhang behovet av att gå i riktning mot en intelligent integrering av globala, regionala och lokala livsmedelssystem och främja korta kedjor i

¹⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/633 av den 17 april 2019 om otillbörliga handelsmetoder mellan företag i jordbruks- och livsmedelskedjan (EUT L 111, 25.4.2019, s. 59.).

värdekedjan för fisket, i syfte att förbättra livsmedelstryggheten, i enlighet med principerna för den inre marknaden.

15. Europaparlamentet betonar att strategierna för biologisk mångfald och från jord till bord är två sidor av samma mynt. Parlamentet efterlyser därför konsekvensbedömningar som fastställer de totala kostnaderna för kommissionens mål för biologisk mångfald när det gäller effekterna av att minska fisketrycket och därmed livsmedelsproduktionen.
16. Europaparlamentet betonar att man vid genomförandet av de mål och åtgärder som föreslås i strategin och i omställningen till ett hållbart livsmedelssystem bör ta vederbörlig hänsyn till livsmedelssystemens ekonomiska, sociala och miljömässiga hållbarhet och de europeiska fiskeri- och vattenbrukssektorernas konkurrenskraft, inbegripet en skälig inkomst för primärproducenter. Parlamentet betonar vikten av konstruktiva, effektiva och jämbördiga samråd med fiskare och vattenbruksproducenter och andra relevanta aktörer som företräder värdekedjan i alla beslut som rör den föreslagna strategin från jord till bord och från hav till bord.
17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och berörda EU-byråer, däribland Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet, att bedöma om alger kan utgöra en säker, hälsosam och hållbar livsmedelskälla inom ramen för strategin från jord till bord.
18. Europaparlamentet välkomnar kommissionens planerade rapport om den gemensamma fiskeripolitikens funktion, som ska offentliggöras senast den 31 december 2022, som kommer att behöva fokusera på de risker som klimatförändringarna medför för arternas hållbarhet och målet att uppnå maximal hållbar avkastning. Parlamentet betonar dock att det behövs en övergripande strategi för att fiskbestånden ska nå hållbara nivåer och för att återställa de marina och kustnära ekosystemen, och att denna också bör fokusera på fördelarna med och den sociala, ekonomiska och miljömässiga hållbarheten hos fiskeri- och vattenbrukssektorerna, däribland effekterna av invasiva främmande arter, som hotar vissa arter av ekonomisk betydelse, genom gemensamma insatser för att minska deras inverkan. Parlamentet begär att detta betänkande ska följas upp med lagstiftningsförslag eller andra förslag som inte avser lagstiftning och åtgärder för att bättre genomföra målen för den gemensamma fiskeripolitiken mot bakgrund av de nya utmaningar som fiskerisektorn står inför, och ta itu med eventuella brister som visar sig vara betydande.
19. Europaparlamentet betonar att kommissionen och medlemsstaterna måste vidta nödvändiga åtgärder för att förbättra kvaliteten på EU-vatten och förhindra att giftiga ämnen kommer in i livsmedelskedjan. Parlamentet uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att anta ett helhetsgrepp på den marina miljön och ta itu med de bakomliggande orsakerna till vattenföroreningar, inbegripet marint skräp och avloppsvatten från tätbebyggelse och industrin, och sätta stopp för metoder som är skadliga för den marina miljön och människors hälsa.
20. Europaparlamentet välkomnar den roll som innehas av EU:s nyligen tillkännagivna strategiska riktlinjer för hållbar utveckling av EU:s vattenbruk för 2021–2030. Parlamentet betonar vattenbrukets grundläggande roll och behovet av att utveckla det som en hörnsten för att säkerställa självförsörjning av hälsosamma livsmedel. Parlamentet begär att dessa riktlinjer snabbt antas och genomförs, och understryker i

detta avseende behovet av särskilda riktlinjer för skaldjur och vattenbruk i inlandet för att ge vägledning för bättre förvaltning och ökad hållbarhet samt mer finansiering för dessa sektorer inom ramen för den nya Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF).

21. Europaparlamentet understryker att det fortsatta arbetet med den föreslagna från jord till bord-strategin och från hav till bord-strategin bör hämta inspiration från och bygga vidare på befintlig praxis som redan uppfyller de nuvarande strategiernas hållbarhetsmål, såsom vissa typer av vattenbruksförvaltning som också tillhandahåller miljömässiga och sociala tjänster. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att underlätta, uppmuntra och på lämpligt sätt stödja miljövänligt vattenbruk, såsom vattenbruk med ringa påverkan och med slutna kretslopp, alger, skaldjur, fiskodling i dammar eller integrerade multitrofa vattenbrukssystem, som viktiga delar av den cirkulära ekonomin, vilka bidrar till att överskott av näringsämnen omvandlas till högkvalitativt protein.
22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att planerna för en hållbar utveckling av vattenbruket tar hänsyn till de största hindren för utvecklingen av sektorns potential, och att erkänna behovet av att avsätta utrymme för vattenbruk genom lämplig fysisk planering. Parlamentet betonar vikten av en mekanism präglad av insyn och deltagande, i linje med direktiv 2014/89/EU om fysisk planering i kust- och havsområden, för fördelningen av plats till alla berörda parter på ett rättvist sätt, däribland till befintliga och nya fiskeområden och vattenbruksanläggningar. Parlamentet betonar att utvecklingen av vattenbruket kräver en solid, tillförlitlig och tydlig rättslig ram för utnyttjandet av platser och licenser, som skapar förtroende och säkerhet för investeringar i sektorn.
23. Europaparlamentet välkomnar avsikten att främja ekologiskt vattenbruk och betonar de ekonomiska fördelarna med detta för vattenbruksproducenterna med tanke på dess stora outnyttjade utvecklings- och tillväxtpotential. Parlamentet påpekar att övergången kan stödjas genom EHFF.
24. Europaparlamentet betonar att det sedan länge har varit praxis inom vattenbrukssektorn att återanvända oanvända (eller användbara) animaliska produkter avsedda att användas som livsmedel. Parlamentet påpekar att det för en cirkulär ekonomi krävs betydande investeringar för att skapa synergier mellan vattenbruk och livsmedelsavfall och stödja positiva processer för återanvändning av avfall från vattenbruk (såsom alger) för utfodring av fisk.
25. Europaparlamentet välkomnar kommissionens avsikt att stödja gröna affärsmodeller, t.ex. sådana som bygger på koldioxidbindning, för att göra leveranskedjorna mer hållbara. Parlamentet betonar i detta sammanhang att vissa vattenbruksmetoder, såsom mussel- eller ostronodling, kan bli en framgångsrik framtida modell i samband med systemet för handel med utsläppsrätter. Parlamentet uppmanar kommissionen att investera i denna typ av gröna företag mot bakgrund av strategins mål.
26. Europaparlamentet välkomnar kommissionens avsikt att offentliggöra riktlinjer för upphandling av hållbart producerade livsmedel i storhushåll, och uppmanar med kraft kommissionen att inkludera fiskeri- och vattenbruksprodukter i dessa riktlinjer.
27. Europaparlamentet välkomnar kommissionens avsikt att vidta åtgärder för att påskynda

marknadsspridningen av energieffektivitetslösningar inom jordbruks- och livsmedelssektorerna. Parlamentet betonar i detta avseende att sådana åtgärder även bör beakta vattenbrukssektorn för att på så sätt utnyttja alla potentiella former av energiproduktion som finns med i bilden vid dessa typer av jordbruk, och för att främja ett produktionssystem med nollförbrukning.

28. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att vidta åtgärder för att förbättra vattenkvaliteten och sjukdomskontrollen samt begränsa djurtätheten inom vattenbruksproduktionen, i syfte att främja människors hälsa och djurens välbefinnande.
29. Europaparlamentet betonar att ekologiska produkter alltför ofta hamnar i ett prissegment som är otillgängligt för de flesta europeiska konsumenter. Parlamentet betonar därför behovet av att inrätta ett rättvist prissystem på EU-nivå för ekologiska produkter så att de inte längre är privilegium för ett fåtal utan kan utgöra grunden för en hälsosam kost för alla.
30. Europaparlamentet välkomnar kommissionens beredvillighet att lägga större fokus på investeringar i teknik och gröna och digitala metoder, men uttrycker sin besvikelse över att fiskeri- och vattenbrukssektorn överhuvudtaget inte nämns. Parlamentet betonar det akuta behovet av att stödja fiskare och aktörer i leveranskedjan för fiskeriprodukter i övergången till mer digitala metoder genom att göra stora investeringar i utbildning och i finansiering av digitalisering och omställning till ”gröna” metoder och verktyg.
31. Europaparlamentet begär att kommissionen och medlemsstaterna förbättrar och effektiviserar märkningen, bland annat via digitalt läsbara koder, av alla fiskeri- och vattenbruksprodukter på EU-nivå, oavsett om de är färska, frysta, beredda eller säljs i restauranger och genom både detaljhandlare och grossister, för att säkerställa spårbarhet när det gäller ursprungsort och art samt information om andra aspekter, såsom produktionsmetoder, även när det gäller import från tredjeland.
32. Europaparlamentet betonar behovet av ett system för spårbarhet av livsmedel i EU som förbättrar hållbarheten inom fiskeri- och vattenbrukssektorerna och tillgodoser konsumenternas krav genom att tillhandahålla information om vilken fisk det rör sig om och var, när, hur den har fångats eller odlats, främst för att förbättra livsmedelssäkerheten, men också för att möjliggöra kontroller i hela kedjan av både EU-produkter och import från tredjeländer och bekämpa bedrägerier och olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (IUU). Parlamentet efterlyser en samordnad strategi för att säkerställa samstämmighet mellan olika initiativ i denna fråga och för att bedöma kostnaderna och fördelarna med olika alternativ för konsumenter, producenter och den inre marknaden i dess helhet i linje med det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning¹⁵, så att dessa mål kan genomföras så effektivt som möjligt. Parlamentet anser att detta system bör involvera alla aktörer i värdekedjan så att de kan samarbeta med varandra genom enkla digitala system som är lätta att använda och som inte medför orimliga kostnader för aktörerna, särskilt för små företag.
33. Europaparlamentet betonar att goda spårbarhetsmekanismer och hållbarhet för alla produkter som säljs på EU:s marknader är avgörande för att säkerställa transparens för konsumenter, sektorn och de olika förvaltningarna. Parlamentet välkomnar

¹⁵ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1

kommissionens avsikt att stödja genomförandet av bestämmelserna om vilseledande information om livsmedelsprodukters hållbarhet och att utveckla en EU-ram för märkning av hållbara livsmedel, och att uppnå målen i den gröna given och FN:s mål för hållbar utveckling. Parlamentet betonar att denna åtgärd kommer att öka värdet på hållbara produkter och skydda konsumenternas rättigheter. Parlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta riktlinjer för digitala verktyg för konsumentinformation som överförs via alla led i värdekedjan, inbegripet befintliga plattformar, i syfte att främja interoperabilitet och förbättra de befintliga systemens effektivitet.

34. Europaparlamentet begär att kommissionen överväger att utfärda miljöredovisningar som uppfyller robusta, internationellt erkända kriterier, såsom Internationella standardiseringsorganisationens (ISO) standard nr 14024, som bör baseras på en fullständig livscykelanalys snarare än på någon aspekt av hållbarhet och som bör genomföras genom att den administrativa och ekonomiska bördan begränsas till ett minimum, särskilt för småskaliga fiskare och små och medelstora företag. Parlamentet betonar därför att märkningen måste vara objektiv och grunda sig på vetenskapliga uppgifter som stöds av rigorösa och oberoende kontroller och icke-diskriminerande med avseende på livsmedlens faktiska näringsvärde, och den måste ge uttömmande och specifik information om näringsämnen i produkten på grundval av genomsnittskonsumentens referensintag, utan att vilseleda eller påverka köpvalet, i enlighet med förordning (EU) nr 1169/2011¹⁶. Parlamentet betonar vidare att företagen också har en roll att spela när det gäller att se till att de fiskeriprodukter som de köper in kan spåras till ursprungsarten, och när det gäller att tillhandahålla all den information som konsumenterna behöver för att kunna göra välinformerade, hälsosamma och miljövänliga kostval.
35. Europaparlamentet uppmanar i detta avseende med kraft kommissionen att införa en skyldighet att informera konsumenterna om ursprung och spårbarhet för alla beredda eller konserverade fisk- och skaldjursprodukter, såsom kräftdjur, blötdjur och kaviar, och att, för att säkerställa lika villkor, utvärdera behovet av att se över förordning (EU) nr 1379/2013 om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter, och vid behov utarbeta ett förslag.
36. Europaparlamentet påpekar att olika standarder mellan produkter från EU och produkter från tredjeländer skulle kunna ge EU:s fiske en konkurrensnackdel i avsaknad av global konvergens för hållbarhetsstandarder. Parlamentet betonar därför att bestämmelserna om märkning och spårbarhet för EU-produkter även bör tillämpas på importerade produkter. Parlamentet betonar dessutom behovet av att anpassa den nuvarande lagstiftningen så att det krävs en ursprungsdeklaration för slutprodukten när det gäller produkter från EU och tredjeländer som kombineras i produktionslinjer.
37. Europaparlamentet betonar behovet av en harmoniserad rättslig ram för EU för att utveckla ett obligatoriskt system för näringsvärdesmärkning på förpackningens framsida på EU-nivå, baserat på oberoende vetenskaplig evidens. Parlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att stödja genomförandet av det framtida EU-systemet med näringsprofilering och avstå från unilaterala åtgärder som kan hindra harmoniseringen av kommissionens insatser. Parlamentet uppmanar kommissionen att överväga behovet

¹⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 av den 25 oktober 2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna (EUT L 304, 22.11.2011, s. 18).

av att inkludera ändringar i algoritmen för att skapa dessa näringsprofiler, så att förekomsten av omega-3 tas i betraktande på positivt sätt och förhållandet mellan mättade och omättade fetter beaktas vid tilldelningen av straffpoäng.

38. Europaparlamentet påpekar att fiskeri-, skaldjurs- och blötdjursprodukter kan skyddas genom de europeiska kvalitetsordningarna för jordbruksprodukter och livsmedel. Parlamentet konstaterar att medlemsstaterna i enlighet med artikel 32 i förordning (EU) nr 1151/2012 också kan använda det frivilliga kvalitetsbegreppet ”produkt från öjordbruk”, inbegripet för fiskeri-, kräftdjurs- och blötdjursprodukter, i syfte att synliggöra producenter på ör. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att överväga att införa ytterligare regionala beteckningar för fiskeri- och vattenbrukssektorerna i syfte att främja synligheten för de producenter och produkter inom dessa sektorer som inte omfattas av skydd enligt de europeiska kvalitetsordningar som fastställs i förordning (EU) nr 1151/2012.
39. Europaparlamentet välkomnar den obligatoriska användningen av digitaliserade fångstintyg.
40. Europaparlamentet betonar behovet av att fortsätta att främja ett ansvarsfullt utnyttjande av fiskeresurserna och att bekämpa olagligt, orapporterat och oreglerat fiske genom att stärka politiken för ingående av hållbara fiskeavtal med tredjeländer, för att stödja europeiska fartyg som tillhandahåller kvalitetsprodukter.
41. Europaparlamentet noterar att EU:s fiskeri-, vattenbruks- och beredningssektorer redan tillämpar stränga miljömässiga och sociala normer, som också kommer att ses över för att säkerställa produkter av högre kvalitet. Parlamentet anser därför att det är ytterst viktigt att tillämpa ömsesidighetsprincipen på fiskeriprodukter som kommer in på EU:s marknad från tredjeländer och att förbjuda produkter som härrör från IUU-fiske.
42. Europaparlamentet välkomnar nolltoleransstrategin i kampen mot IUU-fiske mot bakgrund av detta fenomenets globala karaktär och behovet av att anta en konsekvent och sammanhängande grannskapspolitik för fiskeriförvaltningen, samtidigt som man fullt ut kontrollerar efterlevnaden av rådets förordning (EG) nr 1005/2008 om IUU-fiske¹⁷ (IUU-förordningen). Parlamentet betonar i detta avseende att handelsavtal som ingås med tredjeländer bör innehålla kapitel om hållbart fiske som är i linje med EU:s politik för hållbar utveckling, den gemensamma fiskeripolitiken och bestämmelserna i IUU-förordningen. Parlamentet begär att EU:s fiskare, flottor och små och medelstora företag som är verksamma inom fiske- och skaldjurssektorn beviljas stöd, i syfte att stärka och förbättra deras ställning i värdekedjan. Parlamentet påminner om att autonoma tullkvoter endast får användas om utbudet av fisk och skaldjur är otillräckligt för EU:s marknad och kan inte utnyttjas för att sätta press på EU-producenternas utbud och priser.
43. Europaparlamentet betonar att EU kontinuerligt bör övervaka de insatser som görs för att bekämpa IUU-fiske i tredjeländer som har beviljats förmånstullar för fiskeri- och vattenbruksprodukter. Parlamentet betonar att det är mycket viktigt att EU till fullo utnyttjar de instrument som står till dess förfogande i enlighet med IUU-förordningen, inbegripet det ”röda kortet”, om ett land som har beviljats förmånstullar inte uppfyller

¹⁷ EUT L 286, 29.10.2008, s. 1.

EU:s krav avseende arbetstagares rättigheter, hållbart fiske och spårbarhet för fiskeriprodukter.

44. Europaparlamentet betonar nödvändigheten att säkerställa lika villkor för alla fiskeri- och vattenbruksprodukter som saluförs i EU oavsett ursprung. Parlamentet uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa genomförandet av EU:s nuvarande säkerhets-, hygien- och kvalitetskrav, inbegripet handelsnormer för alla fiskeri- och vattenbruksprodukter på den inre marknaden.
45. Europaparlamentet påminner om att det fortfarande krävs mer arbete för att partnerskapsavtalen om hållbart fiske ska bli verkligt hållbara. Parlamentet framhäver att dessa avtal måste följa bästa tillgängliga vetenskapliga råd och varken får hota det småskaliga fisket i tredjeländer eller undergräva den lokala livsmedelstryggheten.
46. Europaparlamentet betonar vikten av att öka konsumenternas medvetenhet och kräver att alla importerade fiskeriprodukter som förs in på EU:s marknad måste uppfylla internationellt överenskomna miniminormer, enligt Internationella arbetsorganisationens konvention C188 om arbete ombord på fiskefartyg, vilka genomförs i EU genom rådets direktiv (EU) 2017/159¹⁸, i syfte att förhindra att EU-medborgare konsumerar fisk utan att vara medvetna om att den fångats av fartyg som inte respekterar de sociala minimivillkoren.
47. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att upprätta en förteckning över varor som tillverkats genom barnarbete eller tvångsarbete och motsvarande rapporter som EU:s beslutsfattare och företag kan använda för att genomföra riskbedömningar, utföra due diligence-granskningar av leveranskedjor och utveckla strategier för att ta itu med barnarbete och tvångsarbete. Parlamentet uppmanar kommissionen att använda förteckningen som ett verktyg för att vidta åtgärder mot fiskefartyg som bryter mot reglerna och icke-samarbetande tredjeländer, i likhet med det som fastställs i kapitel VII i IUU-förordningen, i synnerhet för att begränsa eller blockera import från fiskefartyg eller fiskerinationer som svartlistats på grund av allvarliga arbetsrättsliga överträdelser och underlåtenhet att iaktta grundläggande mänskliga rättigheter ombord på fiskefartyg.
48. Europaparlamentet understryker vikten av den nya EHFF för att möjliggöra hållbart förvaltade hav och oceaner, främja utvecklingen av en hållbar blå ekonomi, modernisera fiskerisektorn i linje med målen för den gemensamma fiskeripolitiken, skapa nya sysselsättnings- och inkomstmöjligheter, stödja hållbara metoder, främja generationsskifte, även för småskaligt fiske, som kan bromsa avfolkningen på landsbygden och på öar, och främja ett aktivt deltagande av kvinnor, sammanslutningar, inbegripet fiskargillen såsom *cofradías*, producentorganisationer och detaljhandeln. Parlamentet anser att utnyttjandet av EHFF-finansiering bör ge ekonomiska incitament till fiskare, vattenbruksproducenter och arbetstagare i hela leveranskedjan som redan har vidtagit åtgärder för att begränsa sitt klimat- och miljövtryck. Parlamentet välkomnar kommissionens avsikt att investera i forskning, innovation och teknik och betonar att

¹⁸ Rådets direktiv (EU) 2017/159 av den 19 december 2016 om genomförande av avtalet om genomförande av Internationella arbetsorganisationens konvention om arbete ombord på fiskefartyg från 2007 som ingicks den 21 maj 2012 mellan Organisationen för lantbrukskooperativ i Europeiska unionen (Cogeca), Europeiska transportarbetarfederationen (ETF) och Sammanslutningen för de nationella fiskeriföretagsorganisationerna inom Europeiska unionen (Europêche) (EUT L 25, 31.1.2017, s. 12).

EHFF också bör användas för att stödja forsknings- och innovationsprogram och projekt som syftar till att minska livsmedelsavfallet och för att främja ett hållbart livsmedelssystem, inbegripet skapandet av incitament för den digitala omvandlingen av sektorn i alla led i värdekedjan för fiskeri- och vattenbruksprodukter. Parlamentet betonar dessutom behovet av att integrera befintliga europeiska forsknings- och innovationsprogram med från jord till bord-strategin, strategin för biologisk mångfald 2030 och den nya EHFF, och att fullt ut involvera fiskeri- och vattenbrukssektorn och andra relevanta aktörer längs värdekedjan för att maximera potentiella synergier mellan olika sektorer.

49. Europaparlamentet understryker den gemensamma fiskeripolitikens mål om selektivt fiske och noterar att fiskerisektorn investerar i selektiva redskap i detta syfte. Parlamentet betonar att unionen bör stödja och främja dessa investeringar.
50. Europaparlamentet betonar behovet av att förbättra övervakningen, kontrollen och efterlevnaden av den gemensamma fiskeripolitiken, inbegripet ett fullständigt genomförande av landningsskyldigheten och införandet av elektronisk övervakning av fartyg för att förbättra spårbarheten för livsmedel.
51. Europaparlamentet påpekar att energieffektiviteten för EU:s fiskeflottor har ökat enormt under årens lopp tack vare anpassningen till ny teknik. Parlamentet noterar en förbättring av fiskbestånden, särskilt i Nordsjön, på grund av de stränga normer som EU:s fiskerisektor måste uppfylla.
52. Europaparlamentet betonar vikten av småskaligt kustfiske och anser att denna sektor avsevärt kan underlätta övergången mot en hållbar förvaltning av fiskbestånden. Parlamentet uppmanar alla medlemsstater att öka den procentandel av de nationella kvoterna som avsatts för denna sektor i enlighet med detta.
53. Europaparlamentet rekommenderar att EU-institutionerna och alla medlemsstater inleder effektiva, adekvat finansierade och omfattande upplysningskampanjer för konsumenterna i syfte att främja en hälsosam och hållbar fiskkonsumtion, lyfta fram egenskaperna hos och fördelarna med fiskeriprodukter och hjälpa konsumenterna att välja klokt när de köper färska fiskeriprodukter, bland annat genom att främja konsumtion av mindre kända fiskarter. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att genomföra initiativ för att minska livsmedelsavfallet och annat avfall från EU:s fisk- och skaldjursmarknader.
54. Europaparlamentet anser att en av hörnstenarna i alla kampanjer för att främja konsumtionen av fisk och skaldjur bör vara hållbarheten hos de fångst- och odlingsmetoder som används och det europeiska fiskets ledande roll på detta område. Parlamentet betonar dessutom att dessa kampanjer bör främjas genom ett nära samarbete med branschorganisationer och särskilda yrkesgrupper, såsom näringspecialister, läkare och barnläkare, i syfte att vidta riktade och effektiva åtgärder för att hjälpa de europeiska konsumenterna.
55. Europaparlamentet noterar att i kommissionens förslag till direktiv om mervärdesskattesatser förutses användning av indirekt beskattning för att uppmuntra konsumtion av hållbara och hälsosamma livsmedel. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att i detta avseende använda befintliga verktyg, såsom reducerade

mervärdesskattesatser och miljöanpassad offentlig upphandling.

56. Europaparlamentet kritiserar att man i strategin inte nämner några som helst av de problem som härrör från havsföroreningar i EU med mikroplaster och nanoplaster, vilka utgör ett oroväckande hot mot europeiska konsumenters hälsa. Parlamentet betonar behovet av att intensifiera forskningen och insamlingen av data om hur marint skräp, nanoplaster och mikroplaster påverkar fiskeresurserna och människors hälsa, samtidigt som man bör främja åtgärder för att öka medvetenheten bland europeiska konsumenter om problemet med plastföroreningar.
57. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ge ekonomiskt stöd och synlighet till projekt och initiativ som syftar till att förkorta leveranskedjorna, främja lokala livsmedelssystem och hållbar konsumtion av fisk och skaldjur samt stödja småskaligt fiske.
58. Europaparlamentet betonar att för att fullt ut ansluta sig till den europeiska cirkulära ekonomin och uppfylla målen för minskning av livsmedelsavfall bör goda metoder främjas och uppmuntras inom fisket, såsom återanvändning av produkter som har fångats som underskrider den minsta referensstorleken för bevarande och därmed omfattas av utkastförbud.
59. Europaparlamentet konstaterar att vissa djurskyddsaspekter i kommissionens strategi på grund av sin natur inte är tillämpliga på fiskerisektorn.
60. Europaparlamentet understryker behovet av att införa bättre samrådsmetoder för kommersiella organisationer för småskaliga fiskare så att de kan delta i relevanta beslutsprocesser som har återverkningar på deras försörjningsmöjligheter, såsom kommittéerna för social dialog. Parlamentet betonar i detta sammanhang vikten av ett rättvist och balanserat deltagande för det småskaliga fisket, eftersom representationen i rådgivande nämnder och i andra forum är otillräcklig. Parlamentet betonar särskilt vikten av en jämlik och rättvis representation vid genomförandet av sådana internationella skyldigheter som social förvaltning och ekosystemförvaltning för att säkerställa att det är möjligt att genomföra dem i alla flottsegment.
61. Europaparlamentet beklagar att även om strategin med rätta betonar jordbrukarnas roll som markförvaltare, ger den inte samma erkännande till europeiska fiskare, som bör betraktas och erkännas som förvaltare av haven och ha en nyckelroll när det gäller att uppnå strategins mål. Parlamentet uttrycker i detta sammanhang sin besvikelse över att strategin inte säkerställer att företrädare för sektorn involveras i institutionella forum eller uppmuntrar en nedifrån-och-upp-strategi som fullt ut involverar europeiska fiskare i utarbetandet av de regler som de måste tillämpa. Parlamentet betonar att fiskerisektorn måste involveras fullt ut för att till fullo uppnå målen i från jord till bord-strategin.
62. Europaparlamentet betonar nödvändigheten att uppmuntra småskaliga fiskare att samlas i sammanslutningar, kooperativ och producentorganisationer för att garantera att de har en bättre förhandlingsposition med leverantörer på marknaden och en bättre och starkare ställning i livsmedelskedjan, i syfte att garantera dem en rättvis inkomst. Parlamentet betonar att sammanslutningar såsom fiskargillena i Spanien (*cofradías*) bör erkännas i EU:s lagstiftning och vara berättigade till ekonomiskt stöd på samma villkor som producentorganisationer. Parlamentet uppmanar kommissionen att vidta åtgärder i

detta avseende.

INFORMATION OM ANTAGANDET I DET RÅDGIVANDE UTSKOTTET

Antagande	19.4.2021
Slutomröstning: resultat	+: 27 -: 1 0: 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Clara Aguilera, Pietro Bartolo, François-Xavier Bellamy, Izaskun Bilbao Barandica, Rosanna Conte, Rosa D'Amato, Giuseppe Ferrandino, Søren Gade, Niclas Herbst, France Jamet, Pierre Karleskind, Predrag Fred Matic, Francisco José Millán Mon, Grace O'Sullivan, Manuel Pizarro, Caroline Roose, Bert-Jan Ruissen, Annie Schreijer-Pierik, Ruža Tomašić, Peter van Dalen, Emma Wiesner
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Benoît Biteau, Manuel Bompard, Nicolás González Casares, Valentino Grant, Petros Kokkalis, Gabriel Mato, Nuno Melo

SLUTOMRÖSTNING MED NAMNUPPROP I DET RÅDGIVANDE UTSKOTTET

27	+
ECR	Bert-Jan Ruissen, Ruža Tomašić
ID	Rosanna Conte, Valentino Grant, France Jamet
PPE	François-Xavier Bellamy, Peter van Dalen, Niclas Herbst, Gabriel Mato, Nuno Melo, Francisco José Millán Mon, Annie Schreijer-Pierik
Renew	Izaskun Bilbao Barandica, Søren Gade, Pierre Karleskind, Emma Wiesner
S&D	Clara Aguilera, Pietro Bartolo, Giuseppe Ferrandino, Nicolás González Casares, Predrag Fred Matić, Manuel Pizarro
The Left	Petros Kokkalis
Verts/ALE	Benoît Biteau, Rosa D'Amato, Grace O'Sullivan, Caroline Roose

1	0
The Left	Manuel Bompard

Teckenförklaring:

+ : Ja-röster

- : Nej-röster

0 : Nedlagda röster